

управникъ (деспотъ) своя зетъ Мануила, братъ на пленения императоръ Киръ Тодора.

Всички тия славни събития царъ Иванъ Асѣнь II увѣковѣчилъ, като заповѣдалъ да украсятъ съ живопись новата църква въ Търново св. Четиридесетъ мжченици и да запишатъ всичко върху камения стълбъ вжтре въ църквата. Тази църква е събаряна много пжти отъ земетръсъ. Тя днесъ е развалина. Но прочутиятъ стълбъ съ надписа стои и до сега. Всѣки, който иде въ Търново, може да се спусне въ Асѣнова махала и да види стълба. На него се чете:

„Въ лѣто 1230 г. азъ Иванъ Асѣнь въ Христа Бога вѣренъ царъ и самодържецъ на българитъ, синъ на стария Асѣнь, издигнахъ и украсихъ този храмъ на името св. Четиридесетъ мжченици, съ чиято помощъ въ 12-та година на царуването си победихъ Киръ Тодора, ромейския царъ, взехъ въ пленъ всичкитъ му боляри и земята му отъ Одринъ до Драчъ, превзехъ Албания и сръбската земя, а пъкъ градоветъ до Цариградъ почитатъ моята власть. Тѣй заповѣда Богъ. Да бжде негова славата.“

II

Годежъ и сватба на царскитъ деца.

Иванъ Асѣнь ималъ вече подъ властьюта си солунското гръцко царство. Сега предъ него се изпречилъ Никейския императоръ. Следъ императора Михаила I въ гр. Никея заелъ престола Иванъ Ватаца. Той, като Тодора солунски, искалъ да изпжди латинцитъ отъ Цариградъ и да възстанови византийското царство подъ негова власть. Ала и той разбралъ, че безъ Асѣнова помощъ не може достигна това, както не го достигналъ и Солунския